

عنوان مقاله:

نظام آموزشی آرامنه جلفای اصفهان در دوره صفوی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ایرانشناسی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محسن لطف آبادی - پژوهشگر دوره پسادکترای تاریخ، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

عطاالله حسنی - دانشیار تاریخ، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ارامنه جلفای اصفهان، در تاریخ فرهنگی ایران دوره صفوی، نقش فعالی داشتند. آنها بعد از مهاجرت از مناطق جلفا و قفقاز و ساکن شدن در اصفهان در زمان شاه عباس اول، حفظ فرهنگ و هویت شان را از طریق نظام آموزشی در دستور کار قرار دادند. ویژگی ها و ابعاد آموزش و پرورش آنان و جایگاه شان در نظام آموزشی آن عصر، مسئله ای است که چندان مورد توجه و تحقیق قرار نگرفته است. این مقاله با روش تحقیق تاریخی، بر اساس داده های جمع آوری شده از اسناد و کتب دست اول، ضمن نظر داشت یافته های ادبیات تحقیق، به توصیف و تفسیر این مسئله می پردازد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که آرامنه جلفا برای حفظ دین و اعتقادات خود، نظام آموزشی شان را بر اساس سنن تعلیم و تربیتی خود پی ریزی کردند و از حمایت حکومت صفوی برخوردار شدند. در این زمان، کلیسا و مدارس به موازات هم امر تعلیم را بر عهده داشتند و ساختمان مدارس در محوطه کلیساها بنا شده بودند. به همین دلیل، جنبه دینی نظام آموزشی آرامنه، غلبه داشت و در کنار آن بر آموزش برخی علوم غیردینی به ویژه در زمینه تجارت نیز تاکید می شد. البته، وجود فرقه های مختلف کاتولیک در اصفهان، انگیزه رقابت بین آنها را بیشتر برجسته می کرد.

کلمات کلیدی:

ارامنه جلفا، نظام آموزشی، کلیسا، مدارس، دوره صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211628>

